

minął czas niemego kina. Obrazy na ekranie Świata przesuwały się coraz szybciej. Jeśli człowiek nie chce wypaść z tego filmu akcji, do którego zaangażowano go w charakterze statysty, musi, jak wszyscy, gnać do przodu. Nieustannie popędzany, przepychany z jednego miejsca na drugie przez dzwonki u drzwi, stacjonarny komórkowy telefon, pocztę tradycyjną i elektroniczną, wpisane do kalendarza terminy, pędzi do przodu. Był zdążyć na czas, byle podołać. Dokąd gna? Tego nikt nie wie. **Jeśli nie chcemy się dać „poszatkować” i nie stracić zbyt wiele przez nasze zabieganie, potrzebujemy refleksji nad tym, co naprawdę ważne, a co tylko pilne i to czemu w ogóle nie warto poświęcać nawet chwili.** „Pójdźcie wy sami osobno na miejsce pustynne i wypocznijcie nieco”.

W tych Słowach wypowiedzianych przez Jezusa do Apostołów nie chodzi o wyjazd na wakacje. Przypominają nam one o potrzebie pogłębionego życia duchowego. Pustynia, miejsce osobne, to szczególna przestrzeń spotkania z Bogiem. To miejsce walki o Boga w sobie. Taką pustynię musimy zorganizować sobie sami, abyśmy się nie zagubili. Szczególnie my, żyjący w dużych, ruchliwych miastach, my, którzy zabiegani – często nie zauważamy żyjących z nami, obok nas naszych najbliższych. Zabieganie i hałas jest tak naprawdę często tylko pretekstem, aby pod tą powierzchnią ukryć swoje zagubienie, samotność i wszystkie obawy i lęki. Jest tarczą ochronną, którą musimy rozbić, choć ten proces jest na pewno bolesny i niełatwy. Pustynia w ewangelicznym znaczeniu tego Słowa tak naprawdę jest darem, którego wartości często nie dostrzegamy albo dostrzegamy za późno.

Czy pustynią nie jest kościół parafialny?

○○○ PASTERZ – ZASZCZYT CZY ODPOWIEDZIALNOŚĆ? ○○○

„Biada pasterzom”. Pasterze w dzisiejszym fragmencie z księgi proroka Jeremiasza to przede wszystkim władcy Izraela. Ci, którzy prowadzą naród, „odrośl Dawida”. Przestroga i pouczenie Boga Jahwe jest jednoznaczne: „Biada pasterzom, którzy prowadzą do zguby i rozpraszają owce mojego pastwiska”, i na innym miejscu: „Wy rozproszyliście moją trzodę, rozpędziliście i nie troszczycie się o nią...”. Ta przestroga jest uniwersalna i dotyczy wszystkich, którzy sprawują władzę, a zarazem jest wołaniem Boga, który cierpi, kiedy dzieje się krzywda. Ta przestroga dotyczy nie tylko sprawujących władzę świecką, ona dotyczy duchownych, księży i biskupów również. Jest przypomnieniem, że stały rachunek sumienia i żywa rozmowa z Bogiem to fundamenty sprawowania

władzy przez chrześcijan oraz w sprawach religijnych przez duchownych. Biblijny król Salomon prosił Boga o dar mądrości, aby umiał sprawiedliwie sądzić lud i rozróżniać dobro od zła. Rachunek sumienia, żywa modlitwa i prośba o dar mądrości – to nieodzowne składniki służby braciom, czy tej świeckiej, czy tej duchowej.

"O Panie, Tyś moim Pasterzem, Tak dobrym, że nic mi nie braknie..."

○○○ KREATYWNY ODPOCZYNEK – DZIEŁO I ZADANIE BOGA ○○○

Święty Josemaría zachęcał intensywnie do pracy, zwalczając lenistwo i nieporządek, ale dodawał: „jak pracowałby osioł, gdyby nie dano mu paszy, odpoczynku. Dlatego wydaje mi się czymś właściwym przypomnieć wam o korzyści odpoczynku. Gdyby nadeszła choroba, przyjmiemy ją z radością, jako zesłaną z ręki Boga; ale nie możemy jej wywoływać przez naszą nieroztropność: jesteśmy ludźmi i potrzebujemy, żeby nasze ciało odzyskało siły”. Odpoczynek nie polega na zwykłym nieróbstwie, w sensie gnuśności. Nie należy rozumieć odpoczynku w znaczeniu negatywnym, tylko jako pozytywną działalność. **„Odpoczynek nie oznacza beczynności, ale szukanie odprężenia w zajęciach wymagających mniejszego wysiłku”.**

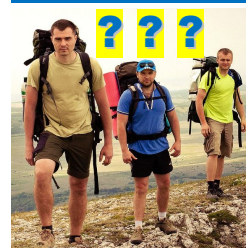
Odpoczynek Boga po zakończeniu Dzieła Stworzenia nie jest beczynnością. Czyta się w Piśmie, w kontekście Dzieła Stwórczego, że Bóg igra na okręgu ziemi i że jego radością jest przebywanie z synami ludzkimi. Również odpoczynek człowieka jest działalnością rekreacyjną, nie zaś zwykłym powstrzymywaniem się od pracy. Racją bytu odpoczynku jest praca, nie zaś odwrotnie. Odpoczywa się, żeby pracować, a nie pracuje, żeby odpoczywać albo zdobywać środki finansowe pozwalające na oddawanie się beczynności. Po zakończeniu Stworzenia Bóg odpoczął od swojego Dzieła, ale również działał dalej: „działa stwórczą mocą, podtrzymując w istnieniu Świat, który powołał do bytu z nicności – i działa mocą zbawczą w sercach ludzi, których od początku przeznaczył do «odpoczynku» w zjednoczeniu z Sobą, w «Domu Ojca». Odpoczynek oznacza: gromadzenie sił, pomysłów, planów... innymi słowami: zmiana zajęcia, aby powrócić potem – z nowym zapalem – do zwykłych zadań”.

○○○ OPOWIADANIE Z NAUKĄ – DO WŁASNEGO PRZEMYŚLENIA ○○○

Pewnego dnia bogacz przechadzał się około południa brzegiem morza i zobaczył, że prosty rybak siedzi sobie spokojnie obok swojej starej łódki i pali fajkę. Bogacz zapytał, czemu nie pracuje. Ten odrzekł, że zrobił już to, co miał na dziś zrobić. Bogacz zaczął mu mówić, że w takim razie powinien pracować nadal, a za dodatkowe pieniądze kupić sobie lepszą łódź, potem zatrudnić ludzi i wreszcie stać się bogatym przemysłowcem. Rybak słuchał i spytał, co byłoby później. Na to bogacz rzekł, że wówczas mógłby solidnie i zasłużenie odpocząć. A rybak na to: „A ty myślisz, że co ja w tej chwili robię?”.

○○○ Z PRZYMRUŻENIEM OKA ○○○

Grupa turystów błądzi w górach. Wieczór zapada, a tu ani śladu człowieka i nadziei na nocleg. – Mówił pan, że jest najlepszym przewodnikiem po Tatrach! (wścieka się jeden z uczestników wycieczki). – Zgadza się! Ale to mi już wygląda na Bieszczady...

